

den Stand, hvori han har modtaget det. At et Slot holdes assureret i Statskassen i Stedet for i Brandassuranceforeningen for- andrer jo aldeles ikke Forholdet. Det er jo Noget, Staten maa ordne, som den vil; men havde man assureret Slottet hos en Brandassuranceforening, saa havde Sagen været ren og klar, idet man da havde henbendt sig til Foreningen, faaet Assurancesummen udbetalt og bygget Slottet op for den, og nu, da Staten selv har været Assjurerandør, er den altsaa fuldstændig forpligtet til at bygge Slottet op i det Omfang, hvori der efter Loven er givet Kongen Brugsret derover. Det træffer sig saa heldigt, at det er netop det samme Omfang, hvori Bygningen er foreslaaet opført efter den her forelagte Tegning af Professor Theophilus Hansen. Jeg tillader mig derfor at henlede den høitærede Finantsministers Opmærksomhed paa, om man ikke kunde forandre Posteringen saaledes, at de 600,000 Kr. kom paa § 19. Jeg skal dernæst tillade mig at bemærke, at jeg er i det ganske kuriøse Tilfælde at maatte være glad over, at Folkethinget har nægtet en Bevilling; det er den eneste Bevilling, hvis Nægtelse jeg er glad over. Det er Bevillingen til Skytteforeningerne. Jeg har aldrig havt stor Interesse for Skytteforeningerne. Havde det været Gymnastikforeninger eller Foreninger, der vilde fremme andre Vegemsvælsker, saa var det en anden Sag; om de saa havde haft nogle Trægeværer til Øvelser, hvorved der ikke blev uddannet Krybskytter, saa skulde jeg ikke have Noget derimod; men som de drives for Diebliffet, kan jeg ikke sympathisere dermed. Jeg har vel den fuldeste Tillid til de Mænd, der staa i Spidsen for Sagen, men de udparcellere Virksomheden i smaa Virksomheder rundt om paa Landet. Jeg traf saaledes et Sted i Sjælland i et aabent Hus adskillige Rifler hængende, som Enhver til en hvilken som helst Tid paa Dagen kunde gaa ind og tage. Nu er det dog klart, at naar Staten bidrager til saadanne kostbare Øvelser og skaffer Waaben dertil, som sendes rundt omkring, saa er det en rimelig Forbring, at man i alt Fald skal paase, at de blive saaledes holdte vedlige og passede, at de ere brugelige til enhver Tid, naar det ønskes, og at det ogsaa paases, at ikke enhver Bagabond, der har Øyst til efter et Kromøde at fyre et Skud af paa En eller Anden, kan uden Risiko gaa ind i et Hus og tage et Waaben. Jeg nævner ikke dette Exempel, fordi jeg vil have Mistanke for at være bange for Skydevaaben — det er jo nu saaledes, at vi skulle gjøres bange — der steringes Skade ved dem for Statskassens Vedkommende; men om ogsaa kun et eneste

Mennekkelig skulde gaa tabt ved utilbørlig Brug af en saadan af Staten beskyttet Institution, vilde jeg i højeste Grad beklage det, og jeg skulde derfor anmode om, at der maatte blive truffet saadanne Foranstaltninger fra Regeringens Side, at Skytteforeningerne til enhver Tid maa vide, hvor Waabnene ere, til enhver Tid kunne sikkre, at ikke Andre end Berettigede faae Waabnene, og til enhver Tid maa aflevere dem, naar det forlanges. Jeg skal ikke trætte det høie Thing med yderligere Smaabemærkninger. Jeg er enig i det Meste af, hvad der er sagt i denne Sal under denne Forhandling, og hvad Storpolitiken angaar, skal jeg lade den ligge. Kun en enkelt Bemærkning skal jeg tillade mig at gjøre, og jeg haaber, at jeg skal faae Lov til at udtale den. Det er, at jeg rent ud sagt vilde ønske, at man nede i det andet Thing vilde paatrykke Finantslovens Behandling i alt Fald et paalideligere Stempel, end man faar Indtryk af ved at læse Rigsdags-tidenden. Jeg maa tilstaa, at jeg for min Person, idet jeg har læst Alt, hvad der er blevet sagt om Grunde og ikke Grunde osv., har faaet det Indtryk, at det Hele var Kommerz, at man sidder ganske gemtlig og spiser 6 Kr. op om Dagen, men om Noget kommer ud deraf, er ligeegyldigt. Jeg vilde ønske, at jeg ikke havde det Indtryk, og det kan jo være, at det ikke er rigtigt; men det er kjedeligt, at man hører rundt omkring, at der er Mange, der have et lignende Indtryk. Jeg skal med Hensyn til den foreliggende Sag iøvrigt kun sige, at hvorledes Finantsloven end maatte blive — i den Form, hvori den foreligger, agter jeg ikke at stemme for den. Man hører den Betragtning blive gjort gjældende, hvorledes det saa vil gaa, naar Alle ville sige: i den og den Form vilde de ikke stemme for den, og naar saaledes Thingene ikke blive enige. Ja, i den Henseende vil jeg berolige Sindene med den Øtring, at det er Noget, som er os uvedkommende. Vi gjøre vor Pligt. Hvad man saa, naar Rigsdagen ikke bliver enig, kan i Virkeligheden til Syvende og sidst bruge til Statshusholdningen, derfor raade andre Faktorer end den enkelte Afdeling af Rigsdagen.

Formanden: Jeg tror rigtignok, at naar det ærede Medlem har det Indtryk, som han i Slutningen af sit Foredrag sagde, at han havde, saa havde det været det Kæreste, at han havde beholdt det Indtryk hos sig selv; thi det egnede sig ikke til at forebringes her. — Jeg vil derhos i Almindelighed udtale, at det jo ikke kan være Andet ved en Forhandling som denne, at man maa komme ind paa Forhandlingerne i